

Panu Břetislavu Leblochu je 39 let, je ředitelem základní školy Horní Němčí a členem zastupitelstva obce Dolní Němčí. Má dva syny, ve věku 6 a 8 let. Vystudoval obor „Ochrana životního prostředí“, ale vždycky chtěl pracovat s dětmi a po škole začal pracovat jako učitel. Po 12 letech učitelství, se stal ředitelem školy. K jeho koníčkům patří včelařství a horolezení. Schůzka se konala v restauraci v Uherském Hradišti. Pan Břetislav mě hned varoval, že má jen hodinu na rozhovor. Atmosféra během rozhovoru byla příjemná a přátelská, i když jsem něčemu nerozuměla kvůli jazykové bariéře, pan Lebloch to vysvětloval jinými slovy. Na začátku jsme si trochu popovídali o ruštině a českých školách (pan Lebloch studoval ruštinu ve škole a byl jedenkrát v Rusku), a pak jsme přešli k hlavnímu tématu rozhovoru.

- Pane Břetislave, pocházíte z Dolního Němčí?
- V podstatě jsem celý život žil v Dolním Němčí. Ale moje matka pochází ze Znojma, otec je z Brna. Narodil jsem se ve Znojmě, ale tam jsem strávil asi první 3 měsíce svého života. Takže celý život žiju v Dolním Němčí.
- Popovídejte mi, prosím, jak ve svém městě trávíte volný čas.
- No... většinou se tam nevyskytuju, většinu svého volného času trávím jinde, a pokud jsem doma, tak pracuji na domě, na garáži, kterou teda momentálně budu, věnuju se včelaření, mám včely, anebo prostě trávím se svými syny. Učíme se do školy, chodíme na vycházky, ale většinu svého času trávím mimo Dolní Němčí.
- A jak ho trávíte mimo Dolní Němčí?
- Jak ho trávím?.. Buď to tréninkem, trénuju právě to horolezectví, anebo se věnuju těm dětem, oni dělají džudo, takže chodím s nimi na tréninky. Případně o víkendu jedu někam pryč, někam do skal nebo na nějaký výlet.
- Znáte své sousedy? Bavíte se s nimi?
- No, já mám vedle sebe jen jeden dům, ale pokud bych vzal nějaké širší okolí, tak ty sousedy znám, zdravím se s nimi, a sousedi, kteří bydlili hnedka v tom domě vedle mě, tak ti se v podstatě odstěhovali do Brna, takže jezdí jen občas na víkend.
- A chodíte do nějaké blízké hospody?
- Do hospody nechodím skoro vůbec. V Dolním Němčí v podstatě vůbec. Jenom když jsem někam na výletě zajdu do hospody.
- Nemáte na to čas nebo nemáte o to zájem?
- Nemám o to zájem, spíš.
- A třeba nějaké sportovní utkání? Chodíte někam?
- To taky. Kromě toho, co dělám já, anebo když jdu s těmi svými syny na turné s džudo, tak kromě toho nic.
- Do nějakého kroužku taky nechodíte?
- Navštěvuju právě ten horolezecký oddíl, a potom se nějak tak aktivní zapojuju do tě činnosti toho džuda, protože to je v podstatě jakoby dětský oddíl, rodiči vozí své děti na ty turnaje.
- Jakou role v Vašem životě hraje Vaše rodina?
- Důležitou roli. Asi tu nejdůležitější. To jsou moji nejbližší lidi, a nejdůležitější. Rodiče, děti, můj bratr, ale on se odstěhoval do Krkonoš, tak to máme poměrně daleko k sobě, ale minimálně jednou za 14 dnů si telefonujeme, a jsme v kontaktu přes e-mail, takže o sobě víme, co se děje.
- A máte i manželku?

(zaražený úsměv; je jasné, že jde těžkou a nesprávnou otázkou)

- No... heh... spíš by měl říct, že asi ne. Ha-ha.
- Já se omlouvám, jestli to byla nekorektní otázka, ale měla jsem se Vás na to zeptat.
- Ne, ne, vůbec ne, nic se neděje, úplně v pohodě.
- Dobře. Ted to co se týká Vaší občanské participaci. Účastníte se nějakých místních akcí?
- Účastním se... místních akcí v rámci svých časových možností. Já se více angažuji v místě, kde teď dělám ředitele, v sousední vesnici, ve které děti dojíždí k nám do školy, kde pořádají vlastně takové kulturní večery, většinou cestopisně večery, ale i jiné, třeba, besedy s nějakými spisovateli. Nebo jsme tam uspořádali výstavu obrazů

jednoho malíře, takže takové věci dělám. A toho se účastním. Pokud se týká kultury, tak... v divadle jsem za poslední rok byl dvakrát, a v kině taky (se směje). Takže to nic moc, že. Nemám na to čas v podstatě.

- Jasně. A jak si vybíráte akce, kterých se zúčastníte?
- Většinou jsou to pracovní akce, protože já se podílím na pořádání těch věcí, takže potom je to jako jednoznačné, že se na nich musím účastnit. A například, pokud se týká věcí v rámci té vesnice, kde bydlím, v Dolním Němčí, tak jsou to akce, na kterých nějakým způsobem taky participuju. Například teď se tam chystají oslavy výročí Bitvy na Luckém poli, a já jsem k tomu zasadil památní dub, a já se toho účastním jako zastupitel, který se podílí na životním prostředí. Když se účastním, tak proto že nějakým způsobem patřím mezi organizátory těch akcí.
- Jakou roli hraje Vaše rodina v těchto aktivitách?
- Pokud nějakou, tak to je většinou role pasivních příjemců. Občas, pokud se jedná o nějaké jarmarky nebo něco podobného, protože dělám včelaření, a dělám ho s otcem, otec tam třeba prodává svíčky, nebo med. Nějak tak, jinak se na tom moc aktivně nepodílí.
- A co se týká Vašich přáteli? Podílí se nějak v těchto akcích?
- Já mám většinou přátele mimo Dolní Němčí, s těch pár, které mám ve svém městě, tak ti se těch aktivit většinou účastní. Je to spojené s tím, že máme stejné poslání nebo stejné zájmy.
- A kde máte Vaše ostatní přátelé?
- Většina s nich pochází s Uherského Brodu, jsou to horolezci s Uherského Brodu. Potom je to pár lidí z práce, a ti žijí v jiných vesnicích.
- Jasně. Ještě jsem se Vás chtěla zeptat, jestli jste členem nějakého spolku?
- Jsem členem Sokola, to je tělocvičný spolek, a jsem členem Českého Horolezeckého Svazu. A ještě Českého svazu včelařů.
- Zajímáte se o místní politické dění?
- Vzhledem k tomu, že jsem zastupitel, tak ano.
- A odkud o tom dění berete informace?
- V podstatě ty informace ke mně chodí sami. Dokázali jsme nějakým způsobem domluvit, jako zastupitelé na radě, aby nám posílali veškeré místní výstupy obecné správy, v zastupitelství se aktivně zúčastním, takže si ty zápisy prostě čtu.
- Je třeba nějaké téma ve Vaší v obci, o které se zajímáte nejvíc?
- Určitě, to je téma nové stavby v obci, a téma, která se týká životního prostředí, protože je to můj obor.
- Jasně. A co se týká nové výstavby, máte tam nějaký problém?
- No, řeší se tam několik lokalit, kde by měla být možná nová výstavba, jsou kolem toho nějaké problémy, obecně, je tam nedostatek nových stavebních míst, což naprosto evidentně vede k tomu, že lidé odchází z těch vesnic pryč, protože nemají, kde stavět. Můj názor je ten, že by se ty procesní věci, které jsou nutné k tomu, aby ta nová místa byly, měly co nejvíce urychlit, a těm lidem, pokud mají už nějaký prostor, kde stavět, tak by se jim v tom nemělo bránit, mělo by se jim to umožnit.
- Bavíte se s kamarády o politice, místní či národní?
- Hmmm... moc ne. Spiš něco takového krajového.
- A máte větší zájem o Vaši místní politiku, nebo o národní?
- Zajímám se o národní politiku hlavně v oblasti školství. Protože je to v podstatě pro mě důležité, to se mě týká. Takže pro mě to je zásadní. Jsem aktivním členem, jsem to Vám neřekl, jsem na to zapomněl, Asociací ředitelů základních škol, i ta asociace bývá často zvaná k nějakým komentářům k zákonům, ještě před tím, než vyjdou, aby i ředitelé dostali šanci mluvit o tom, podle čeho se pak budou muset řídit. Ne vždycky nás poslechnou. Většinou ne.
- Proč?
- Já nevím! (se směje) Na to zeptejte tě lide, kteří ty zákony schvalují.
- Je to běžné pro všechny politiky?

- Mám takový pocit, že ano. Nevím, jestli všude, ale u nás to tak hodně funguje. Že prostě ten systém není nastavený správně, a často ti politici jsou lidé, kteří tam strávili celý svůj aktivní kariéru, a nemají náhled do reálného života. Oni o těch věcech rozhodují strašně zvláště. Ale tvoří zákony, schvalují, připomínkují, dělají různá rozhodnutí, která ovlivňují v podstatě všechno to, jak to bude. Ale z mého pohledu o tom vlastně nemohou mít přehled, nemohou vědět, jaký to bude mít dopad na to fungování.
- Změnil se nějak Váš vztah k politice během posledního desetiletí?
- No, změnil. Dřív jsem šel k volbám, ale bylo to takové intuitivní rozhodnutí, když přišli ty volby. A teď o tom už více přemýšlím, hlavně jsem se začal angažovat v tě obecní politice aktivně. Protože tam mám největší šanci to ovlivnit. Byl jsem lidmi zvolen jako zastupitel, mohu pro ně něco udělat, mužů přinést nějaký nový pohled na věci, snažím se angažovat ve věcích, o kterých mám pocit, že jim rozumím. Pokud jsou věci, kterým nerozumím, nechám si je alespoň od někoho vysvětlit.
- Snažíte se něco změnit.
- Jo.
- A máte se k nějaké straně nebo politikovi blíže?
- No, myslím, že mám strašný problém. Pokud bych měl mluvit o těch stranách, které jsou na celostátní úrovni, tak bych měl strašný problém si jednou vybrat a říct „Tudle stranu chci volit, protože její program je opravdu takový, že mi vyhovuje“. Nejradši bych byl, kdyby se mohl z nějakých deseti stran nakomponovat jeden program, v různých bodech, a ten bych mohl volit. Takže to je spíš otázka nějaké osobnosti, pokud je to osobnost, které důvěřuju, tak se rozhodnu, a je to strana, která má alespoň částečně program takový, který by se mi líbil, tak bych ji podporoval. Ale že bych Vám teďka řekl, že fandím ODS, nebo ČSSD, tak to ne.
- Jak by vypadal ten ideální program, který byste zvolil?
- (Pauza) To je docela těžká otázka. Hlavně by musil být realizovatelný. Často mi přijde velká řada programů nerealizovatelných. A musela by to být nějaká dlouhodobá věc, která dokáže systematicky navazovat na to, co tady už je. Protože občas mi přijde, že pokud se změní politické spektrum, tak je to otočení na 180 stupňů, a ti lidé za každou cenu všechno dělají naopak. A to jim ničím nepomůže, protože to úplně zničí všechny existující procesy a začínat od nuly stojí obrovské množství peněz. Takže pokud by byl takový program, tak občas přemýšlím o tom, že by bylo fajn, kdyby třeba zákon byl na 10 let, a zakázali se jej nějak změnit, aby bylo jasné, jestli byl opravdu špatný, nebo dobrý. Za rok situaci nezjistíte.
- A bavíte o politice s rodinou? Třeba s otcem?
- S otcem určitě ne, ten politiku úplně nesleduje. Možná s matkou někdy. Ale taky moc ne.
- Co pro Vás znamená být „dobrým občanem“ nebo být „občanem“?
- Být dobrým občanem?
- No, co by lidé měli dělat ve vztahu ke svému okolí, městu, zemi a proč to by měli dělat?
- Možná by stačilo, aby dělali tak, aby nic neničili, nikomu neubližovali, a to stačí. Nemusí být všichni aktivní, prostě někteří lidé nejsou aktivní, mají třeba dost svých starostí. Nemusí dobrý občan a pořád něco dělat a na něčem se podílet. Stačí, že nemusí své okolí nijak poškozovat a budou ochotní třeba pomoci svým sousedům, nebo něco takového.
- Pro Vás dobrý občan je prostě dobrý člověk.
- Jo.
- A teď přejdeme k mediím. Povídejte mě, prosím, jaké typy správ sledujete?
- Na Internetu se dívám, já to většinou nějak proletím, občas mě zaujme něco z politiky, ale to není často, občas něco s ekonomie, to taky nebývá příliš často. Často se podívám na sport, a pokud třeba najdu nějaké zajímavosti na internetu, tak na to se taky podívám. Noviny si v podstatě kupuju jen kvůli televiznímu programu (se

směje), moc nečtu, a v televizi se tak\ na ti zpravodajské pořady dívám, jen jestli to stihnu. A nejvíc mě z toho zajímá, jaké bude počasí (se směje).

- 
- Posloucháte i rádio?
- Poslouchám. Ale většinou poslouchám ty stanice, které se příliš tomu zpravodajství nevěnují, je to pro mě okrajová záležitost. Pro mě důležitější, aby pobavili lidi a pustili dobrou muziku.
- Která konkrétní média sledujete?
- Na internetu hlavně Seznam, a potom stránky, kteří se věnují horolezectví, využívám Facebook, hlavně kvůli tomu, že tam mám skupiny přátel z různých oblastí, to co se týká džuda, kvůli dětem, co se týká horolezectví, a nebo spolužáci s vysoké školy a podobně, abychom byli v kontaktu. Moc tak nevyžívám ten Facebook, jenom spíš kvůli tomu. Z novin čtu „Mladou Frontu Dnes“. Ještě regionální deníky „Dobrý den s kurýrem“, „Slovácké noviny“, to jsou takové regionální deníky.
- Jasně. A proč vybíráte té deníky? Máte k nim důvěru, nebo prostě píšou o pro Vás nejzajímavějších tématech?
- Když budu mluvit o těch regionálních denících, tak je čtu, protože píšou zprávy s regionu. Navíc poměrně často se tam vyskytují věci, které se mě nějak týkají, případně články přímo o naší škole. A nebo o věcech, na kterých jsem se nějakým způsobem se podílel. Já to většinou kupuju kvůli tomu, že tam je ten článek, který se mě přímo týká. A co se týká toho celostátního deníku, té Mladé Fronty, to je takový zvyk, moji rodiče to taky četli.
- Proč jste vybral ten Seznam jako internetové médium?
- Já jsem si ještě na studijních na Seznamu založil schránku na e-mail, a tím pádem, je to stránka, kterou jsem začal automatické navštěvovat. Nesouvisí to nijak s tím, že bych měl pocit, že tam je nějaký lepší výběr zpráv nebo něco takového. Když vidím něco zajímavého, tak si to přečtu.
- Jaké si vybíráte televizní kanály?
- Pokud by šlo o nějaké zprávy, tak většinou Českou Televizi, ČT1, ČT2, ČT24, ČT sport. A co se týká filmů, tak všechny možné kanály.
- Co musí dělat média, aby získaly Vašu důvěru?
- Myslím, že média by neměli přinášet ty banální témata, to je často snižuje v mých očích jejich kvalitu. A potom, mám takovou zkušenost, že bývám hodně kritický k těm zprávám, protože média mají tendenci ty věci zveličovat. Kdyby to nedělali, bylo by to možná lepší.
- A které média byste vůbec nechtěl číst?
- Já nečtu bulvární deníky a nějaké takové věci, to mě v podstatě vůbec nezajímá. Ale jestli třeba někde jedu, a mám nějaký časopis, který by nikdy v životě nekoupil, tak ho klidně vezmu do ruky, podívám se tam na něco, a možná i vrátím, a nic tam nepřečtu.
- Jak by podle Vás média měla správně fungovat? Co by měla dělat, aby být lepší? Jste už řekl, že nemusí psát o banálních tématech, nemusí nic zveličovat, ale možná ještě něco?
- Myslím si, že v dnešní době je docela problém s tím, že spoustu důležitých médií někdo vlastní, a má možnost ovlivňovat, co v nich bude. Kdybych toto nebylo, a všechno bylo jen na nějakém svědomí těch redaktorů, tak by to asi bylo lepší. Ale podle mě to tak úplně nefunguje, ani v televizi, kterou nikdo vlastnit nemůže, třeba ve veřejnoprávní televizi to tak nefunguje. Myslím si, že tam existuje nějaký vliv na to, jak to bude vypadat, jaké pořady se budou dělat. Ale nevím, jak by se to mělo změnit, to netuším.
- Co, podle Vás, má největší vliv na ty média?
- Určitě, peníze mají vliv, určitě nějaké politické strany. Té peníze hrají důležitou roli, protože média potřebuju žít. Nejenom ten vlastník může rozhodovat o tom, co v tom bude, ale i pokud přijde někdo, kdo si tam zaplatí drahou reklamu, tak taky bude mít možnost něco ovlivnit, to, co se v těch médiích bude vyskytovat.

- Je podle Vás většina medií v Česku ovlivněna nebo jsou nezávislá?
- Určitě, co se týče těch hlavních médií, tak jsou všechny něčím ovlivněny.
- Je podle Vás možná médiím věřit?
- No, možná to je. Ale je to problematické.
- A kterým ano?
- Spiš bych to řekl, „kterým víc“. Tak víc, určitě, věřím těm veřejnoprávním médiím, a potom takovým těm regionálním, ale opravdu regionálním, Jsou média, které vystupují jako regionální, ale v podstatě to je obrovská skupina, která skoupila všechny regionální deníky, a tam je to takové trošičku problematičtější, pak zase existuje třeba regionálních deníků, které patří nějakému bohatému podnikateli, tak to taky nebude ono. Na druhou stranu, je tu taková malá televize, regionální, která vyrostla úplně z ničeho, a nemám pocit, že by ji nějak někdo moc ovládal. Ale je to ta televize, která zase nepřináší žádné zprávy. Jsou to většinou takové: tam a tam se konaly jarmarky, tam a tam vyhráli ve fotbalu, prostě zprávy, které nikomu nemůžou ublížit, nikoho nemůžou poškodit, nic kontroverzního.
- Kterým médiím vůbec není možné věřit?
- Nevím, no. Prostě některým věřím víc, a některým méně, říkám, snažím se přistupovat k těm zprávám vždycky nějak kriticky, udělat svůj názor. Ale nemůžu říct, že někomu bych úplně nevěřil. Tuším, že asi v těch různých bulvárních pořadech možná dochází až k úplně naprostým vymyšlenostem a lžím, jenom aby se to prodalo. Tak tam věřím, že tomu tak je, ale vůbec to nečtu a nekupuju.
- Co lidé kolem Vás myslí o médiích?
- Jsou lidé v okolí, kteří věří médiím určitě víc, než já, jsou tam lidé, kteří říkají „psalo se to v novinách, a musí to být pravdou“. Pak je tam druhá skupina, která je k médiím ještě kritičtější, než já, pro které není pravda vůbec nic.
- Mluvíte s lidmi kolem sobě o zprávách, médiích, událostech?
- Někdy jo. To je takové okrajové téma. Pro mě a moje přátele, nebo pro mě a moji rodinu to není taková téma, které bychom prostě vyhledávali.
- Jaký podle Vás mají lidé vztah k médiím v Česku obecně?
- Vůbec netuším, to byste měla to nějak zprůměrovat.
- No, třeba, podle Vašeho názoru, věří Češi médiím?
- Většina má k těm médiím podezření, ale neřekl bych, že tomu vůbec nevěří.
- Vidíte nějaký rozdíl v elektronických a tištěných médiích?
- No, tak ten rozdíl je zásadní. Elektronická média dokáží informovat okamžitě, ale ta tištěná přijdou minimálně s jedním dnem zpoždění. Myslím si, že ten rozdíl je čím dál tím patrnější, a že i díky tomu je na tom trhu čím dál tím větší problém uspět pro tištěná média. Dneska už v podstatě téměř každý časopis má nějakou elektronickou verzi, lidé jsou na to zvyklí, mají chytré telefony, kde to čtou. Myslím si, že to bude ubývat, že to bude umírání tisku.
- Ted přejdeme k poslednímu tématu, k uprchlické krizi. Jaký k ní máte postoj?
- Já nevím, co si o tom mám myslet. Na základě toho, co jsem dostal z těch médií. Určitě nezastávám nějaký vyhraněný radikální postoj, všechny vyhnat, nebo všechny přijmout, mám spoustu pohybností a spoustu věcí. Na druhou stranu, byl jsem v různých zemích, byl jsem i v muslimských zemích, a oni se tam vždycky se ke mně chovali hezky. Není to jednoduché, zajmout nějaké jednoznačné stanovisko, pro mě.
- Jaký máte postoj k uprchlíkům? Viděl jste nějaké uprchlíky v Dolních Němcích?
- Ne.
- A pokud by tam byli, a potřebovali nějakou pomoc?
- Zaleží to na spoustě okolností, třeba jakou pomoc by po mě chtěli. Co se týká pomoci, tak mám takový názor, že pomáhat by se mělo, ale zvlášť v těchto věcech, aby mohli dál žít. Ta pomoc by měla směřovat tak, aby se mohli do společnosti začlenit. Například aby se naučili jazyk, v tom jsem ochoten pomoci, jsem učitel, proč ne. Aby se třeba zapojili do nějaké práce, pokud bych měl možnost jim poskytnout nějaké zaměstnání, na které jsou kvalifikovaní, proč ne. Myslím si, že to jsou hodně

důležité věci, protože pokud ti lidé tady mají žít, tak se musí do té společnosti a toho života zapojit. Pokud by to mělo být jen nějaké pasivní přijímání, řekneme, ubytování, jídlo, peníze, tak bych se nedivil tomu, že to prostě lidem vadí. Že se na to dívají skrz prsty, že oni musí chodit do práce a vydělávat peníze, a pak přijde někdo z cizí země, kdo vlastně do toho celkového systému nic nepřidal, a ještě nám odebírá... chápu postoj těch lidí, kterým to vadí, a myslím si, že to vadí i mě.

- A co podle Vás ta uprchlická krize? Je velká, je ohrožující?
- Ne. Já si myslím, že Česka Republika je jenom přestupní stanice, a jsem o tom přesvědčený, že i kdyby se podařilo se vytvořit nějaké kvóty pro naši republiku, tak oni se za 14 dní sbalí a budou utíkat do Německa. Nás by to mělo ohrožovat, pokud by tady byli nějaké milióny muslimů, a ne těch sto tisíc. Nemyslím si to. Věřím, že ty země, které jsou ekonomicky trochu dál, než my, Německo nebo Rakousko, tam je velký problém, protože ti lidé směřují do ekonomicky rozvinutých zemí. Podle mě by byla strašná chyba udělat takovou pomoc těm lidem tak, aby byli pouze pasivními příjemci. Každý by si měl to zasloužit o to, že může v té zemi žít, a měl by o to trochu zabojovat. Chápu i ten jejich impuls utéct před válkou. Podle mě největší problém budou mít ty severní země, ale nemají problém s místem, tam je místa dost, ale v Německu je hustota obyvatelstva je mnohonásobně vyšší, než třeba ve Švédsku. Pokud by uprchlíci chtěli osidlovat ty země, kde bydlí 1 člověk na kilometr, tak by se nic nestalo. A myslím si, že Česká Republika tím není momentálně ohrožena. Maximálně se to týká nějaké kriminality spojené s těmi lidmi, ale to je věc, která už tady byla ještě z Balkánského konfliktu, s Jugoslávií, kdy tady byli lidé, převádějící ty uprchlíky, a ti lidé, stejně jako dnes, prostě skrz naše země procházeli dál.
- Jak to mají lidé okolo Vás? Třeba, kamarádi nebo rodina?
- Já si myslím, že většina z nich má dost podobný názor, jako já, že nejsme cílovou zemí, jsme jen tranzitní zemí pro uprchlíky, je to jedna věc. A druhá věc je, že pokud chtějí žít ve společnosti, tak se musí přizpůsobit. Že by to nemělo být naopak, že bychom se neměli přizpůsobovat k jejich zvykům. Jak jsem říkal, já jsem procestoval spoustu zemí, ale vždycky to fungovalo tak, že když jsem tam přijel, tak jsem se musil přizpůsobit, a ne naopak. A já tam byl třeba jen měsíc na návštěvě, a ti lidé chtějí tady žít celý život. Měli by se přizpůsobit místním tradicím a zvykům. Nikdo po nich nechce, aby slavili Vánoce, ať slaví své svátky úplně v klidu, ale neměli by dělat třeba nějaký burek ve školách. Pokud jste přijeli do cizí země, tak se musíte přizpůsobit jejich zvykům, tradicím a zákonům. Nebo si vyberte nějakou muslimskou zemí. Je jich na světě dost, a dost bohatých, určitě bohatší, než Česka Republika, třeba Spojené Arabské Emiráty.
- Jak podle Vás s krizí nakládají média?
- Zrovna tak, jak se jim to hodí. Co jim udělá palcové titulky, tak to zveřejní (se směje). To je můj názor. Pokud u toho bude nějaká kriminalita, tak to určitě v televizi bude.
- Které média lze ve vztahu ke krizi považovat za důvěryhodné zdroje?
- Žádná.
- Proč?
- Jsem přesvědčený, že to je jenom otázka toho byznysu. Jak prodat tu zprávu za každou cenu. A ty zprávy na prvních stránkách, že někdo někde bojuje s tím ISIS, tak to pro mě je úplně přitažené za vlasy. Myslím si, že média by udělaly nejlíp, kdyby o tom neinformovaly. To bylo by víc v klidu. Že prostě ty média hrozně podporují různé typy nenávisti, než nějaké vytváření názoru, nevnímám to jako pozitivní.
- Pokud žádným médiím nelze věřit, odkud berete ty informace o uprchlické krizi?
- S těch médií, jasně (se směje). Odkud jinak.
- A jak to podle Vás mají lidé ve vztahu k uprchlické krizi obecně? Po celém Česku?
- Já si myslím, že se nedá mluvit o jednom názoru. Republika je rozdělena, od nějakého totálního extrému, kde jako je poměrně velká skupina lidí, kteří radši nikoho

DN-16-05

tazatel: Antonina Malgina

nepustí, až po lidi, kteří zase naopak až bych řekl, jsou naprosto nekriticky ochotní ty lidi přijímat a všechno jim dát. Neexistuje nějaký jednotný názor. Asi většina lidí je nějak uprostřed, nedokáže se k tomu ani správně vyjádřit, neví, co se o tom mají myslet, protože přes média přichází různé zprávy. Neexistuje žádný jednoznačný názor, který by řekl, toto ano, toto ne, toto je dobře, toto je špatné.